

Sadržaj

Uvod	1
1. Kvalitetno profesionalno učenje	7
1.1. Kvalitetno profesionalno učenje razvija epistemološku radoznalost praktičara – <i>praktičar kao misleći i učeći subjekt</i>	9
1.2. Kvalitetno profesionalno učenje je istraživačko, kritičko i refleksivno – <i>praktičar kao kritički i refleksivni su-istraživač u dijalogu s drugima</i> ..	12
1.3. Kvalitetno profesionalno učenje je suradničko i okrenuto razvoju kolektivnih kapaciteta ustanove – <i>praktičar kao stvaratelj suradničke kulture</i>	17
1.4. Kvalitetno profesionalno učenje je emancipacijsko i transformativno – <i>praktičar kao pokretač promjena i graditelj društvene pravde</i>	20
1.5. Kvalitetno profesionalno učenje je kontekstualno osjetljivo i usklađeno sa sustavnom i kompleksnom prirodom prakse – <i>praktičar kao sustavni mislilac</i>	24
1.6. Kvalitetno profesionalno učenje je transformativno i vodi razvoju na znanju utemeljene prakse – <i>praktičar kao autonomni stvaratelj kvalitete</i>	28
2. Faze profesionalnog razvoja praktičara – put do profesionalne autonomije	33
2.1. Put razvoja profesionalne autonomije	34
2.1.1. Faza prepuštanja prilikama	35
2.1.2. Faza profesionalnog „koprcanja“	35
2.1.3. Faza mirovanja	36
2.1.4. Faza sumnje u vlastitu izvrsnost i profesionalnu dovršenost	36
2.1.5. Faza „izleta“ u područje kvalitete	37
2.1.6. Faza profesionalne zrelosti i kontinuteta	37

2.2. Kultura dobrovoljnosti i prostor afiniteta praktičara	39
3. Dimenzije razvoja refleksivne prakse.....	41
3.1. Stvaranje sigurnog okruženja, suradničkih odnosa i ozračja povjerenja	42
3.2. Razvoj kulture odgovornosti	44
3.3. Razvoj kritičke pismenosti	47
3.3.1. Poticanje spremnosti za prepoznavanje kritičkih incidenata.....	48
3.4. Osiguranje kvalitetne facilitacije.....	49
3.5. Umijeće davanja i primanja povratnih informacija	52
4. Vrste refleksija	57
4.1. Različite konceptualizacije, razine i vrste refleksija	58
4.2. Kritička refleksija	63
4.3. Značajke kritičke refleksije	64
4.4. Elementi kritičke refleksije: dekonstrukcija (analiza) i rekonstrukcije (promjena)	65
5. Problemi uspostavljanja refleksivne prakse	69
5.1. Kultura konformizma – navika nekritičkog prihvaćanja ideja „zdravo za gotovo“	70
5.2. Nerazvijena kultura učenja – profesionalno učenje koje se provodi samo formalno ili koje je svedeno na aktivnosti natprosječno zainteresiranih pojedinaca	72
5.3. Profesionalna nezrelost ili zapuštenost kolektiva	76
5.4. Neprepoznavanje kvalitetnoga rada, promicanje pogrešnih ljudi i birokratiziran sustav napredovanja praktičara.....	80
5.5. Kratkoročno postavljeni ciljevi ili odsustvo vizije razvoja	81
6. Profesionalna zajednica učenja i razvoj transformativne prakse	83
6.1. Transformacija shvaćanja moći i izgradnja nove kulture odnosa	85

7. Elementi razvoja profesionalne kulture učenja i transformativne prakse	
– naša iskustva	87
7.1. Upoznavanje „osobne jednadžbe“ kolektiva	88
7.2. Jačanje spremnosti praktičara na artikuliranje svojih profesionalnih vrijednosti	90
7.3. Razvoj konteksta učenja i kontekstualno osjetljivih alata refleksivne prakse	92
7.4. „Činjenje profesionalnog učenja vidljivim“ u funkciji otkrivanja značenja	97
7.5. Osvješćivanje višestrukih realnosti i diskurs oblikovanja značenja	99
7.6. Razvoj profesionalne strasti praktičara	104
7.7. Temelji razvoja emancipacijske prakse	105
7.8. Izgradnja kulture odgovornosti u praksi	109
7.9. Znanje i razumijevanje kao autorske kreacije	111
7.10. Mogućnosti razvoja autonomije djece uvelike su određene kompetencijama odgajatelja	114
7.11. Polje intersubjektivnosti i razvoj participativne odgojno-obrazovne prakse	116
7.12. Otkrivanje i osiguranje podrške „logici trenutačne situacije“	117
7.13. Spremnost na preuzimanje rizika iskazivanja sebe i svoje perspektive	119
Hibridni oblik razvoja refleksivnih kompetencija	121
Prilozi	122
Autorski prilozi suradnika	136
Popis literature	141
Recenzije	151